

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

[૨૦૧૦] ૬ એસ.સી.આર. ૧૦૭૩

રણવીર યાદવ

વિરુદ્ધ

બિહાર રાજ્ય

(ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૧૮૮/૨૦૦૯)

૧૨/૦૫/૨૦૧૦

[જી. એસ. સિંઘવી અને અશોક કુમાર ગાંગુલી, ન્યાયમૂર્તિઓ]

કન્ટેમ્પ્ટ ઓફ કોર્ટ્સ એક્ટ, ૧૯૭૧ કલમો ૧૨(૧) સ્પષ્ટીકરણ, ૨(સી)
(ii), ૧૯(૧)(બી) – કોર્ટનો તિરસ્કાર – તિરસ્કારની કાર્યવાહીમાં માફી –
કોર્ટે ઠેરવેલ કે: તે શુદ્ધબુદ્ધિપૂર્વકની અને કોર્ટના સંતોષ મુજબ હોવી જોઈએ –

માફી વહેલામાં વહેલી તકે માંગવી જોઈએ – વિલંબિત માફી ભાગ્યે જ પસ્તાવો દર્શાવે છે જે તિરસ્કારના નિવારણનો સાર છે – કોર્ટ એવી માફી સ્વીકારવાનો ઇનકાર કરી શકે છે જે ભલે વિલંબિત ન હોય પરંતુ વાસ્તવિક પસ્તાવા અને ગ્લાનિ વિનાની હોય અને માત્ર બચાવના શસ્ત્ર તરીકે રજૂ કરવામાં આવી હોય – હકીકતો પર, કોર્ટની કાર્યવાહીમાં ખલેલ પહોંચાડવા બદલ હાઈકોર્ટ દ્વારા મુખ્ય તિરસ્કાર કરનારને દોષિત ઠેરવવાનું અને મળેલી સજા ઉચિત છે, જેના કારણે ન્યાયાધીશને જવાની ફરજ પડી હતી – તેમનું કૃત્ય કોર્ટની નજર સમક્ષ ગુનાહિત તિરસ્કારનો સ્પષ્ટ કેસ છે – કારણદર્શક નોટિસમાં મુખ્ય તિરસ્કાર કરનારે કોઈ માફી માંગી ન હતી બલકે તેના કૃત્યને યોગ્ય ઠેરવવાનો પ્રયાસ કર્યો હતો – માફી ત્યારબાદના કારણદર્શક જવાબમાં માંગવામાં આવી હતી જે વિલંબિત માફી હતી – સુપ્રિમ કોર્ટ રુલ્સ, ૧૯૬૬ – ઓર્ડર XXI રુલ ૧૫ (૧)(ઈ).

બીએચ, બીએમ, પીએન અને એમડી સેશન્સ ટ્રાયલ કેસમાં આરોપીઓ છે અને અપીલકર્તા સદર કેસમાં સાક્ષી હતા અને તેમની ઉલટ તપાસ થવાની હતી. તે કમનસીબ દિવસે, તે તમામ લોકોએ આક્રમક રીતે ગરમાગરમ શબ્દોની આપ-લે કરીને અને કોર્ટમાં અપ્રિય દ્રશ્યો સર્જીને કાર્યવાહીમાં ખલેલ પહોંચાડી હતી, જેના કારણે ન્યાયાધીશને રૂમ છોડીને જવાની ફરજ પડી હતી. એડિશનલ સેશન્સ જજે હાઈકોર્ટમાં રેફરન્સ મોકલ્યો હતો. હાઈકોર્ટે તેને કન્ટેમ્પ્ટ ઓફ કોર્ટ્સ એક્ટ, ૧૯૭૧ની કલમ ૧૫(૨) હેઠળ કરવામાં આવેલા રેફરન્સ તરીકે ગણ્યો હતો અને તિરસ્કાર કરનારાઓને કારણદર્શક નોટિસ પાઠવી હતી. કોર્ટે ઠેરવેલ કે

અપીલકર્તા સદર ખલેલ માટે મુખ્ય જવાબદાર વ્યક્તિ હતા, જેમણે હેતુપુર્વક અને જોહુકમીભરી રીતે વર્તન કર્યું હતું. હાઈકોર્ટે અપીલકર્તાને નીચલી કોર્ટના તિરસ્કાર બદલ દોષિત ઠેરવ્યા હતા. તેમને બે મહિનાની સાદી કેદ અને રૂ. ૨,૦૦૦/- ના દંડની સજા કરવામાં આવી હતી. હાઈકોર્ટે અન્ય તિરસ્કાર કરનારાઓની બિનશરતી માફી સ્વીકારી અને તેમને છોડી દીધા. તેથી આ અપીલ દાખલ કરવામાં આવી.

અપીલ ફગાવતા, કોર્ટે ઠેરવેલ કે:

૧.૧. હાલના કેસની હકીકતોમાં અને રેકૉર્ડ પરની હકીકતો પરથી, તે સ્પષ્ટ છે કે અપીલકર્તાનો કેસ કે અપીલકર્તાને આપવામાં આવેલી કારણદર્શક નોટિસમાં, તેને કોઈ અલગ ભૂમિકા દર્શાવવામાં આવી નથી અને સજા કરવાની બાબતમાં હાઈકોર્ટ દ્વારા તેની સાથે અલગ રીતે વ્યવહાર કરી શકાય નહીં, અને તે સ્વીકારી શકાય નહીં કારણ કે અપીલકર્તાનો કેસ અલગ સ્તરે છે. વાસ્તવમાં અપીલકર્તાએ ખલેલ પહોંચાડવામાં મુખ્ય ભૂમિકા ભજવી હતી અને તેની સામેના આરોપોનો જવાબ આપવામાં તેની બાજુથી તકની કોઈ કમી નહોતી. તેની સામે મૂકવામાં આવેલા આરોપો વ્યવહારુ અર્થમાં વાંચવા જોઈએ અને તેને કાયદાકીય રૂઢી ચુસ્તતાથી વાંચી શકાય નહીં. આરોપોના તમામ ઘટકો કારણદર્શક નોટિસમાં જણાવવામાં આવ્યા હતા અને અપીલકર્તાએ આરોપો સમજી લીધા હતા અને જવાબ આપ્યો હતો. જવાબમાં ક્યાંય પણ અપીલકર્તાએ આરોપો સમજવામાં કોઈ મુશ્કેલી પડી હોવાનું જણાવ્યું નથી. એવું જણાતું નથી

કે અપીલકર્તા દ્વારા હાઈકોર્ટ સમક્ષ આરોપોમાં કોઈ અસ્પષ્ટતા અથવા આરોપોમાં અપૂરતી વિગતો પૂરી પાડવા અંગે કોઈ દલીલ કરવામાં આવી હતી. અપીલકર્તાના વકીલની આ દલીલ માત્ર આ કોર્ટ સમક્ષ અને તે પણ યોગ્ય હકીકતલક્ષી આધાર વિનાની હોવાથી તેને ગ્રાહ્ય રાખી શકાય નહીં. [પેરા ૧૯]
[૧૦૮૧-એફ-એચ; ૧૦૮૨-એ-બી]

૧.૨. હાલના કેસની હકીકતો પરથી તે સ્પષ્ટ છે કે અપીલકર્તાના વાંધાજનક કૃત્યો ખાસ કરીને કન્ટેમ્પ્ટ ઓફ કોર્ટ્સ એક્ટ, ૧૯૭૧ની કલમ ૨(સી)(ii) હેઠળ આવે છે. કોઈપણ ન્યાયિક કાર્યવાહીનું યોગ્ય સંચાલન એ ઉચ્ચ જાહેર મહત્વની બાબત છે કારણ કે તે કાયદાના શાસન સાથે અતૂટ રીતે જોડાયેલું છે જેના પર આ દેશમાં શાસનની બંધારણીય પદ્ધતિ આધારિત છે. તેથી જ સદર અધિનિયમના ઘડવૈયાઓએ 'ઇન્ટરફિયર'શબ્દની પહેલા 'ટેન્ડ્રસ ટુ'શબ્દો મૂક્યા છે અને "કોઈપણ ન્યાયિક કાર્યવાહીના ક્રમ"ની પહેલા 'ડ્યુ'શબ્દ ઉમેરીને તેના પર વધુ ભાર મૂકવામાં આવ્યો છે. ધારાસભા ક્યારેય વ્યર્થ શબ્દોનો ઉપયોગ કરતી નથી. તેથી, કલમ ૨(સી)(ii) માં વપરાયેલા દરેક શબ્દને તેનો યોગ્ય અને કુદરતી અર્થ આપવો જોઈએ. આ રીતે વાંચતા, કલમ ૨(સી)(ii) ને વ્યાપક અર્થ આપવો જોઈએ જેથી તેમાં ન્યાયિક કાર્યવાહીના યોગ્ય ક્રમમાં હસ્તક્ષેપ કરવાના કોઈપણ પ્રયાસનો પણ સમાવેશ થાય. આ સંદર્ભમાં 'ડ્યુ'શબ્દ ખૂબ જ નિર્ણાયક છે અને તેનો અર્થ ન્યાયિક કાર્યવાહીનો

કુદરતી અને યોગ્ય ક્રમ હોવો જોઈએ. [પેરા ૨૧ અને ૨૨] [૧૦૮૨-એફ-એચ; ૧૦૮૩-એ]

૧.૩. કલમ ૨(સી)(ii) પવિત્રતા ઉપરાંત, ન્યાયિક કાર્યવાહીની નિયમિતતા અને પવિત્રતાના રક્ષણ માટે ઘડવામાં આવી છે. તે ઉચ્ચ જાહેર નીતિના સિદ્ધાંતો પર આધારિત છે. તેથી જ તિરસ્કારની સત્તા 'કોર્ટ ઓફ રેકૉર્ડ'નું અંતર્ગત લક્ષણ હોવાનું કહેવાય છે. આ સત્તા તાબાના ન્યાયતંત્રને આપવામાં આવી નથી, પરંતુ યોગ્ય કેસમાં, તાબાનું ન્યાયતંત્ર સદર અધિનિયમની કલમ ૧૫(૨) હેઠળ હાઈકોર્ટને રેફરન્સ આપી શકે છે. આમ, જ્યારે હાઈકોર્ટ સદર અધિનિયમની કલમ ૧૫(૨) હેઠળ રેફરન્સ પર તેની સત્તાનો ઉપયોગ કરે છે, ત્યારે તે વાસ્તવમાં તાબાના ન્યાયતંત્રના વાલી તરીકે તેની કાર્યવાહીને આક્રોશ અને અપમાન સામે રક્ષણ આપવા માટે તેનો ઉપયોગ કરી રહી છે. આવી સત્તાનો ઉપયોગ કરતી વખતે, હાઈકોર્ટ 'કોર્ટ ઓફ રેકૉર્ડ' અને રાજ્યમાં સર્વોચ્ચ ન્યાયિક સત્તા હોવાને કારણે તે રાજ્યના તાબાના ન્યાયતંત્ર પર 'ઈન લોકો પેરેન્ટિસ'ના અધિકારક્ષેત્રનો ઉપયોગ કરે છે. તેથી, સદર અધિનિયમની કલમ ૧૫(૨) હેઠળ હાઈકોર્ટની સત્તાના સ્વરૂપમાં એવું કંઈક છે જે તેને ફરજ સાથે જોડે છે. ફરજ દેખીતી રીતે કાયદાના શાસનને જાળવી રાખવાની છે. પરંતુ એક શરત છે. તિરસ્કારની સત્તાનો ઉપયોગ અત્યંત સાવધાની સાથે અને યોગ્ય કેસમાં જ કરવો જોઈએ અને તેથી જ હાઈકોર્ટને તે સોંપવામાં આવી છે. [પેરા ૨૩ અને ૨૪] [૧૦૮૩-બી-ઈ; ૧૦૮૪-એ]

૧.૪. અપીલકર્તાના વાંધાજનક કૃત્યો કોર્ટની પ્રત્યક્ષ હાજરીમાં થયેલ તિરસ્કાર સમાન છે. જ્યારે કોર્ટની પ્રત્યક્ષ હાજરીમાં તિરસ્કાર થાય છે, ત્યારે ન્યાયના વહીવટમાં લોકોની શ્રદ્ધાને જોરદાર આંચકો આવે છે અને કિંમતી ન્યાયિક સમય વેડફાય છે. તેથી, અપીલકર્તાના વાંધાજનક કૃત્યો ચોક્કસપણે ન્યાયિક કાર્યવાહીના યોગ્ય ક્રમમાં હસ્તક્ષેપના દાયરામાં આવે છે અને કોર્ટની પ્રત્યક્ષ હાજરીમાં ગુનાહિત તિરસ્કારનો સ્પષ્ટ કેસ છે. હાઇકોર્ટ, વાદગ્રસ્ત ચુકાદામાં અપીલકર્તાને દોષિત ઠેરવવામાં અને તેણે લાદેલી સજા કરવામાં યોગ્ય નિર્ણય લીધો છે. એવું જણાય છે કે અપીલકર્તા દ્વારા આપવામાં આવેલી કારણદર્શક નોટિસમાં, શરૂઆતમાં તેણે કોઈ માફી માંગી ન હતી. તેના બદલે અપીલકર્તાએ વાજબી ઠેરવવાનો પ્રયાસ કર્યો હતો. માફી ત્યારબાદના કારણદર્શક જવાબમાં માંગવામાં આવી હતી. તેથી, તે વિલંબિત માફી છે. [પેરા ૨૫ અને ૨૬] [૧૦૮૪-બી-ઈ]

૧.૫. સદર અધિનિયમની કલમ ૧૨(૧) ના સ્પષ્ટીકરણ હેઠળ, જો કોર્ટને લાગે કે માફી શુદ્ધબુદ્ધિપૂર્વક કરવામાં આવી નથી, તો કોર્ટ તેને નકારી શકે છે. કલમ ૧૨ હેઠળ, તે ખૂબ જ સ્પષ્ટ કરવામાં આવ્યું છે કે માફી કોર્ટના સંતોષ મુજબ હોવી જોઈએ. તેથી, માફી ઓફર કરવામાં આવે કે તરત જ તેને સ્વીકારવી કોર્ટ માટે અનિવાર્ય નથી. માફી સ્વીકારતા પહેલા, કોર્ટે એ જાણવું જોઈએ કે તે શુદ્ધબુદ્ધિપૂર્વકની છે અને કોર્ટના સંતોષ મુજબ છે. જોકે, કોર્ટ માત્ર એટલા માટે

માફીને નકારી શકે નહીં કારણ કે તે મર્યાદિત અને શરતી છે, જો કોર્ટને તે શુદ્ધબુદ્ધિપૂર્વકની લાગે. [પેરા ૨૭] [૧૦૮૪-ઈ-જી]

૧.૬. તિરસ્કારની કાર્યવાહીમાં માફી વહેલામાં વહેલી તકે માંગવી જોઈએ. વિલંબિત માફી ભાગ્યે જ તે 'પસ્તાવો દર્શાવે છે જે તિરસ્કારના નિવારણનો સાર છે'. વિલંબિત માફી ઉપરાંત ઘણા કિસ્સાઓમાં આવી માફી જ્યાં સુધી તે શુદ્ધબુદ્ધિપૂર્વકની ન હોય ત્યાં સુધી સ્વીકારવામાં આવતી નથી. જો તે વિલંબિત ન હોય તો પણ જ્યાં માફી વાસ્તવિક પસ્તાવા અને ગ્લાનિ વિનાની હોય અને માત્ર બચાવના શસ્ત્ર તરીકે રજૂ કરવામાં આવી હોય, તો કોર્ટ તેને સ્વીકારવાનો ઈનકાર કરી શકે છે. [પેરા ૨૮, ૩૦ અને ૩૩] [૧૦૮૪-જી; ૧૦૮૫-બી-સી, એફ]

૧.૭. હાઈકોર્ટના ચુકાદાને કાયમ રાખવામાં આવે છે. અપીલકર્તાએ હાઈકોર્ટના હુકમ મુજબ સજા ભોગવવાની રહેશે. અન્ય સામાવાળાઓને પાઠવેલ નોટિસો ડિસ્ચાર્જ કરવામાં આવે છે. [પેરા ૩૪] [૧૦૮૫-જી]

દેબદ્રત બંદોપાધ્યાય અને અન્ય વિરુદ્ધ પશ્ચિમ બંગાળ રાજ્ય અને અન્ય એ.આઈ.આર. ૧૯૬૯ એસ.સી. ૧૮૯; પ્રિન્સિપાલ, રજની પારેખ આર્ટ્સ, કે.બી. કોમર્સ એન્ડ બી.સી.જે. સાયન્સ કોલેજ, ખંભાત અને અન્ય વિરુદ્ધ મહેન્દ્ર અંબાલાલ શાહ ૧૯૮૬ (૨) એસ.સી.સી. ૫૬૦; સેક્રેટરી, હૈલાકાંડી બાર એસોસિએશન વિરુદ્ધ આસામ રાજ્ય અને અન્ય (૧૯૯૬) ૯ એસ.સી.સી.

૭૪; ચંદ્ર શશી વિરુદ્ધ અનિલ કુમાર વર્મા (૧૯૯૫) ૧ એસ.સી.સી. ૪૨૧, ૫૨
આધાર રાખવામાં આવેલ.

કેસ લો રેફરન્સ:

એ.આઈ.આર. ૧૯૬૯ એસ.સી. ૧૮૯ સંદર્ભ લીધેલ. પેરા ૨૯

૧૯૮૬ (૨) એસ.સી.સી. ૫૬૦ સંદર્ભ લીધેલ. પેરા ૩૧

(૧૯૯૬) ૯ એસ.સી.સી. ૭૪ સંદર્ભ લીધેલ. પેરા ૩૨

(૧૯૯૫) ૧ એસ.સી.સી. ૪૨૧ સંદર્ભ લીધેલ. પેરા ૩૩

ક્રિમિનલ અપીલેટ જ્યુરિસ્ટિક્શન: ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૧૮૮/૨૦૦૯.

પટના હાઈકોર્ટના કન્ટેમ્પ્ટ જ્યુરિસ્ટિક્શનમાં ઓરિજિનલ ક્રિમિનલ
મિસેલેનિયસ (ડી.બી.) નં. ૮/૨૦૦૮ માં તારીખ ૦૩/૦૯/૨૦૦૮ ના
ચુકાદા અને હુકમ પરથી.

અપીલકર્તા તરફે પી. એસ. મિશ્રા, કુમાર રાજેશ સિંઘ, શિશિર પિનાડી,
તથાગત એચ. વર્ધન, ઉપેન્દ્ર મિશ્રા, ધ્રુવ કુમાર ઝા અને નિરંજના સિંઘ.

સામાવાળા તરફે નાગેન્દ્ર રાય, પી. એચ. પારેખ, ગોપાલ સિંઘ, મનીષ
કુમાર, સમીર પારેખ, અજય કુમાર ઝા, સોમનાદ્રી ગૌર, પદ્મવી શ્રીવાસ્તવ
(પારેખ એન્ડ કંપની માટે) શાંતનુ સાગર, સ્મરહર અને ટી. મહિપાલ.

કોર્ટનો ચુકાદો ગાંગુલી, ન્યાયમૂર્તિ દ્વારા આપવામાં આવ્યો હતો.

૧. સુપ્રિમ કોર્ટ રુલ્સ, ૧૯૬૬ ના ઓર્ડર XXI રુલ ૧૫ (૧)(ઈ) સાથે વંચાણે લેતા કન્ટેમ્પ્ટ ઓફ કોર્ટ્સ એક્ટ, ૧૯૭૧ ની કલમ ૧૯ (૧)(બી) હેઠળ પટના હાઇકોર્ટના ઓરિજિનલ ક્રિમિનલ મિસેલેનિયસ (ડી.બી.) નં. ૮/૨૦૦૮ માં તારીખ ૦૩/૦૯/૨૦૦૮ ના અંતિમ ચુકાદા અને સજા સામેની આ વૈધાનિક અપીલ છે.

૨. સદર ઓરિજિનલ મિસેલેનિયસ (ડી.બી.) નં. ૮/૨૦૦૮ એ તારીખ ૧૩/૦૨/૨૦૦૮ ના રોજ તેમની કોર્ટમાં બનેલી એક ઘટના અંગે પ્રથમ એડિશનલ સેશન્સ જજ, ખાગરિયા દ્વારા તારીખ ૨૨/૦૪/૨૦૦૮ ના પત્ર દ્વારા મોકલેલ રેફરન્સ હતો. હાઇકોર્ટે તેને પ્રથમ એડિશનલ સેશન્સ જજ, ખાગરિયા (જે હવે પછી "ન્યાયાધીશ"તરીકે ઉલ્લેખિત છે) દ્વારા કરવામાં આવેલ કન્ટેમ્પ્ટ ઓફ કોર્ટ્સ એક્ટ, ૧૯૭૧ (જે હવે પછી "સદર અધિનિયમ"તરીકે ઉલ્લેખિત છે) ની કલમ ૧૫(૨) હેઠળનો રેફરન્સ ગણ્યો હતો.

૩. ન્યાયાધીશ દ્વારા રેફરન્સ એ કારણસર કરવામાં આવ્યો હતો કે તારીખ ૧૩/૦૨/૨૦૦૮ ના રોજ સેશન્સ ટ્રાયલ નં. ૪૬/૯૩ ની કાર્યવાહી દરમિયાન, છ કથિત તિરસ્કાર કરનારાઓ પૈકી પાંચ એક તરફ હતા અને છઠ્ઠા તિરસ્કાર કરનાર, અપીલકર્તા રણવીર યાદવ, બીજી તરફ હતા, અને તે તમામે આક્રમક રીતે ગરમાગરમ શબ્દોની આપ-લે કરીને અને કોર્ટમાં અપ્રિય દ્રશ્યો સર્જીને

કાર્યવાહીમાં ખલેલ પહોંચાડી હતી. કોર્ટની ગરિમા અને મર્યાદા એટલી હદે જોખમાઈ હતી કે ન્યાયાધીશને ઉભા થવાની ફરજ પડી હતી.

૪. છ તિરસ્કાર કરનારાઓ પૈકી, ભરત ચાદવ, બિમલ ચાદવ, અજય ચાદવ, પાંડવ ચાદવ અને મદન ચાદવ સેશન્સ ટ્રાયલ નં. ૪૬/૯૩ માં આરોપીઓ છે. અપીલકર્તા રણવીર ચાદવ, સદર કેસમાં સાક્ષી હતા અને તે દિવસે એટલે કે ૧૩/૦૨/૨૦૦૮ ના રોજ તેમની ઉલટ તપાસ થવાની હતી.

૫. હાઈકોર્ટે આવા રેફરન્સના આધારે તારીખ ૧૧/૦૭/૨૦૦૮ ના રોજ કારણ દર્શાવવા માટે નોટિસ જારી કરી હતી કે શા માટે કથિત તિરસ્કાર કરનારાઓને રેફરન્સમાં દર્શાવેલ તેમના કૃત્યો માટે ગુનાહિત તિરસ્કાર માટે દોષિત ઠેરવવા જોઈએ નહીં.

૬. પ્રથમ પાંચ તિરસ્કાર કરનારાઓ દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી સંયુક્ત એફિડેવિટમાં, તેઓએ ખલેલ પહોંચાડવા બદલ માફી માંગી હતી અને જણાવ્યું હતું કે હંગામા માટે મુખ્ય જવાબદાર વ્યક્તિ અપીલકર્તા, રણવીર ચાદવ હતા. તેઓએ જણાવ્યું હતું કે તેની ઉલટ તપાસમાં વિલંબ કરવા માટે તેના દ્વારા આ દ્રશ્ય ઉભું કરવામાં આવ્યું હતું.

૭. મદન ચાદવ, જેઓ ૭૬ વર્ષના છે અને સેશન્સ ટ્રાયલ નં. ૪૬/૯૩ માં આરોપીઓમાંના એક છે, તેમના દ્વારા રજૂ કરવામાં આવેલ કારણદર્શક જવાબ એક નિર્ણાયક છે. મદન ચાદવે જણાવ્યું હતું કે અપીલકર્તા ૧૯૯૮ માં

મદનના પુત્રની હત્યાના કેસમાં મુખ્ય આરોપી છે. સદર કેસમાં અપીલકર્તાને આરોપ ઘડવાના હેતુ માટે માત્ર હાઈકોર્ટના આદેશો પર જ ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ રજૂ કરી શકાયા હતા. મદને વધુમાં જણાવ્યું હતું કે અપીલકર્તાના ભાઈ દ્વારા કરવામાં આવેલી ખોટી રજૂઆતો ધરાવતી પોલીસ ફરિયાદના આધારે તેને કોર્ટમાં પેઝિંગ ફોજદારી કેસમાં ખોટી રીતે ફસાવવામાં આવ્યો હતો. મદનને ફસાવવાનું મુખ્ય કારણ તેના પુત્રની હત્યા સંબંધિત અગાઉનો કેસ પાછો ખેંચવા માટે તેના પર દબાણ કરવાનું છે જે અપીલકર્તા સામે પેઝિંગ છે.

૮. હાઈકોર્ટે આ હકીકતોની નોંધ લીધા પછી અવલોકન કર્યું કે અપીલકર્તા ઘણી વખત અનુયાયીઓ સાથે ટ્રાયલ કોર્ટમાં આવતા હતા જેઓ તેમને કોર્ટમાં ન્યુસન્સ ઉભું કરવામાં મદદ કરતા હતા. તેણે એ પણ અવલોકન કર્યું કે અપીલકર્તા તરફથી મળેલી ધમકીઓ અને દબાણને ધ્યાનમાં રાખીને અનેક એડિશનલ પબ્લિક પ્રોસેક્યુટર્સે અપીલકર્તા વિરુદ્ધના ફોજદારી કેસોમાંથી પોતાને પાછા ખેંચી લીધા હતા. ઘટનાની તારીખે, બચાવ પક્ષના વકીલને પણ છોડવામાં આવ્યા ન હતા કારણ કે તે બચાવ પક્ષના વકીલ દ્વારા પ્રિસાઈડિંગ ઓફિસરને લખેલા પત્ર પરથી સ્પષ્ટ થાય છે.

૯. હાઈકોર્ટે જણાવેલ કે અપીલકર્તા બીમારીના બહાને અને નિયત તારીખે હાજર ન થઈને વિવિધ પ્રસંગોએ પોતાની ઉલટ તપાસને મુલતવી રાખવા અને વિલંબ કરવામાં પણ સફળ રહ્યા હતા.

૧૦. હાઈકોર્ટના ધ્યાન પર એ પણ લાવવામાં આવ્યું હતું કે ધ ઇન્ડિયન પીનલ કોડ ની કલમ ૩૦૨ હેઠળનો એક કેસ જેમાં અપીલકર્તા આરોપી હતો, તેને અપીલકર્તા દ્વારા આપવામાં આવેલી ધમકીઓ અને દબાણને ધ્યાનમાં રાખીને બીજા જિલ્લામાં ટ્રાન્સફર કરવો પડ્યો હતો.

૧૧. અપીલકર્તા રણવીર ચાદવ દ્વારા રજૂ કરવામાં આવેલા કારણદર્શક જવાબમાં, તેમણે ૧૩/૦૨/૨૦૦૮ ના રોજ તેમના વર્તનને યોગ્ય ઠેરવવાનો પ્રયાસ કરતા જણાવ્યું હતું કે ૧૨/૧૨/૨૦૦૭ ના રોજ કોર્ટમાં તેમને જાણ કરવામાં આવી હતી કે સમાધાન થશે. પરંતુ જ્યારે એડિશનલ પબ્લિક પ્રોસેક્યુટર કોર્ટ સમક્ષ હાજર થયા ત્યારે તેઓ ગુસ્સે થઈ ગયા અને તેમને લાગ્યું કે બાદમાં પબ્લિક પ્રોસેક્યુટરના આદેશ વિના હાજર થયા છે. અપીલકર્તાના આવા સમર્થન પર, હાઈકોર્ટે ઠેરવેલ કે અપીલકર્તા સાક્ષી હોવાથી તેને પબ્લિક પ્રોસેક્યુટરની હાજરી સાથે કોઈ લેવાદેવા નથી અને ઠેરવ્યું કે અપીલકર્તાનું ગેરવર્તન વ્યાજબી નહોતું.

૧૨. તારીખ ૦૧/૦૩/૨૦૦૮ ના રોજ કોર્ટ સમક્ષ હાજર થવામાં તેમની નિષ્ફળતાના સંદર્ભમાં, અપીલકર્તાએ જણાવ્યું હતું કે તેમને પોલીસ સુરક્ષા પૂરી પાડવામાં આવી ન હતી જે તેમણે માંગી હતી.

૧૩. હાઈકોર્ટે ઠેરવેલ કે તમામ તિરસ્કાર કરનારાઓ ગુનાહિત તિરસ્કાર કરવા બદલ દોષિત હતા અને તેણે બે ફરિયાદપક્ષના વકીલ તેમજ બચાવ પક્ષના

વકીલના પત્રો પર આધાર રાખ્યો હતો અને એવા નિષ્કર્ષ પર આવી હતી કે ખલેલ માટે મુખ્ય જવાબદાર વ્યક્તિ અપીલકર્તા હતા જેમણે કાર્યવાહીના યોગ્ય સંચાલનમાં દખલ કરવા માટે પ્રેરિત અને જોહુકમીભરી રીતે વર્તન કર્યું હતું.

૧૪. હાઈકોર્ટે વધુમાં ઠેરવેલ કે કોર્ટમાં ખલેલ પહોંચાડવા માટે મુખ્ય ગુનેગાર અપીલકર્તા હતા. અન્ય પાંચ તિરસ્કાર કરનારાઓની બિનશરતી માફી સ્વીકારીને અને તેમને ઠપકો અને કડક ચેતવણી આપીને છોડી દેતી વખતે, અપીલકર્તાને બે મહિનાની સાદી કેદની સજા અને રૂ. ૨,૦૦૦/- નો દંડ ફટકારવામાં આવ્યો હતો અને દંડ ન ભરે તો અપીલકર્તાએ વધુ એક મહિનાની કેદ ભોગવવાની રહેશે.

૧૫. આ કોર્ટે આ અપીલમાં નોટિસ પાઠવતી વખતે તારીખ ૨૮/૦૮/૨૦૦૯ ના રોજ એક હુકમ પસાર કરીને અન્ય પાંચ તિરસ્કાર કરનારાઓને કારણ દર્શાવવા જણાવ્યું હતું કે શા માટે તેમની બિનશરતી માફી સ્વીકારવી અને તેમને છોડી દેવાનો નિર્દેશ આપતા હાઈકોર્ટના હુકમને રદ કરવામાં ન આવે. આ દરમિયાન, અપીલકર્તાની ધરપકડ પર વધુ સ્ટે આપવાનો હુકમ કરવામાં આવ્યો હતો જેના દ્વારા અપીલકર્તાને શરણાગતિમાંથી મુક્તિ આપવામાં આવી હતી.

૧૬. હાઈકોર્ટે દ્વારા મુક્ત કરવામાં આવેલા પાંચ તિરસ્કાર કરનારાઓએ તારીખ ૨૮/૦૧/૨૦૧૦ ના રોજ તેમની સંયુક્ત વળતી એફિડેવિટ ફાઈલ કરી

હતી. તેમની બિનશરતી માફી માંગતી વખતે, તેઓએ હાઈકોર્ટ સમક્ષ આપેલી એ જ સમજૂતી આપી છે કે ખલેલ માટે મુખ્ય જવાબદાર વ્યક્તિ અપીલકર્તા હતા. વળતી એફિડેવિટના પેરા IV તેમજ V માં, તેઓએ જણાવ્યું છે કે અપીલકર્તાએ ઉદ્ધત રીતે વર્તન કર્યું હતું અને બંને પક્ષોના વકીલોને ગાળો આપી હતી અને તપાસવાનો ઇનકાર કર્યો હતો. તેઓએ એવા આક્ષેપો પણ કર્યા છે કે અપીલકર્તા ખૂબ જ વગદાર વ્યક્તિ છે અને ગુનાહિત ઇતિહાસ સાથે રાજકીય જોડાણ ધરાવે છે.

૧૭. હાલના કેસમાં અપીલકર્તાના વિદ્વાન વકીલે એવી દલીલ કરવાનો પ્રયાસ કર્યો હતો કે તિરસ્કારની કાર્યવાહીમાં, હાઈકોર્ટ અપીલકર્તાને સજા આપીને અને અન્ય અપીલકર્તાઓને તેઓ તિરસ્કાર માટે દોષિત હોવાનું ઠેરવ્યા પછી પણ સજા કર્યા વિના છોડી દઈને અલગ વલણ અપનાવી શકે નહીં.

૧૮. વિદ્વાન વકીલે એવી પણ દલીલ કરી હતી કે અપીલકર્તાને જે કારણદર્શક નોટિસ આપવામાં આવી હતી તેમાં તેને કોઈ અલગ ભૂમિકા સોંપવામાં આવી નથી તેથી સજા કરવાના મેટરમાં હાઈકોર્ટ દ્વારા તેની સાથે અલગ રીતે વ્યવહાર કરી શકાય નહીં.

૧૯. આ કોર્ટ અપીલકર્તાના વિદ્વાન વકીલની ઉપરોક્ત દલીલને સ્વીકારવા અસમર્થ છે. હાલના કેસની હકીકતોમાં અને રેકૉર્ડ પરની હકીકત પરથી, તે સ્પષ્ટ છે કે અપીલકર્તાનો કેસ અલગ સ્તરે છે. વાસ્તવમાં

અપીલકર્તાએ ખલેલ પહોંચાડવામાં મુખ્ય ભૂમિકા ભજવી હતી અને તેની સામેના આરોપોનો જવાબ આપવામાં તેની બાજુથી તકની કોઈ ખામી રહી નથી. તેની સામે મૂકવામાં આવેલા આરોપો વ્યવહારુ અર્થમાં વાંચવા જોઈએ અને તેને કાયદાકીય રૂઢિચુસ્તતાથી વાંચી શકાય નહીં. આરોપોના તમામ ઘટકો કારણદર્શક નોટિસમાં જણાવવામાં આવ્યા હતા અને અપીલકર્તાએ આરોપો સમજી લીધા છે અને જવાબ આપ્યો છે. જવાબમાં ક્યાંય પણ અપીલકર્તાએ આરોપો સમજવામાં કોઈ મુશ્કેલી ઊભી કરી નથી. એવું જણાતું નથી કે અપીલકર્તા દ્વારા હાઈકોર્ટ સમક્ષ આરોપોમાં કોઈ અસ્પષ્ટતા અથવા અપૂરતી વિગતો પૂરી પાડવા અંગે કોઈ દલીલ કરવામાં આવી હતી. અપીલકર્તાના વિદ્વાન વકીલની આ દલીલ માત્ર આ કોર્ટ સમક્ષ અને તે પણ યોગ્ય હકીકતલક્ષી આધાર વિનાની હોવાથી તેને ગ્રાહ્ય રાખી શકાય નહીં.

૨૦. ગુનાહિત તિરસ્કારને સદર અધિનિયમની કલમ ૨(સી) હેઠળ વ્યાખ્યાયિત કરવામાં આવ્યો છે. સદર વ્યાખ્યા ખૂબ વ્યાપક છે. હાલના કેસમાં સંકળાયેલા પ્રશ્નોની યોગ્ય સમજ માટે, સદર વ્યાખ્યા નીચે મુજબ છે:—

"૨(સી). "ગુનાહિત તિરસ્કાર"એટલે કોઈપણ બાબતનું પ્રકાશન (ભલે તે શબ્દો દ્વારા, બોલાયેલ અથવા લખાયેલ, અથવા ચિહ્નો દ્વારા, અથવા દ્રશ્ય પ્રતિનિધિત્વ દ્વારા, અથવા અન્યથા) અથવા અન્ય કોઈપણ કૃત્ય કરવું જે—

(i) કોઈપણ કોર્ટની સત્તાને કલંકિત કરે છે અથવા કલંકિત કરવાનું વલણ ધરાવે છે, અથવા ઓછી કરે છે અથવા ઓછી કરવાનું વલણ ધરાવે છે; અથવા

(ii) કોઈપણ ન્યાયિક કાર્યવાહીના યોગ્ય ક્રમમાં પૂર્વગ્રહ રાખે છે, અથવા હસ્તક્ષેપ કરે છે અથવા હસ્તક્ષેપ કરવાનું વલણ ધરાવે છે; અથવા

(iii) અન્ય કોઈપણ રીતે ન્યાયના વહીવટમાં હસ્તક્ષેપ કરે છે અથવા હસ્તક્ષેપ કરવાનું વલણ ધરાવે છે, અથવા અવરોધ ઉભો કરે છે અથવા અવરોધ ઉભો કરવાનું વલણ ધરાવે છે;"

૨૧. હાલના કેસની હકીકતો પરથી તે સ્પષ્ટ છે કે હાલના કેસમાં અપીલકર્તાના વાંધાજનક કૃત્યો ખાસ કરીને કલમ ૨(સી)(ii) હેઠળ આવે છે. કોઈપણ ન્યાયિક કાર્યવાહીનું યોગ્ય સંચાલન એ ઉચ્ચ જાહેર મહત્વની બાબત છે કારણ કે તે કાયદાના શાસન સાથે અતૂટ રીતે જોડાયેલું છે જેના પર આ દેશમાં શાસનની બંધારણીય પદ્ધતિ આધારિત છે. તેથી જ સદર અધિનિયમના ઘડવૈયાઓએ 'ઇન્ટરફિયર'શબ્દની પહેલા 'ટેન્ડ્રસ ટુ'શબ્દો મૂક્યા છે અને "કોઈપણ ન્યાયિક કાર્યવાહીના ક્રમ"ની પહેલા 'ડ્યુ'શબ્દ ઉમેરીને તેના પર વધુ ભાર મૂકવામાં આવ્યો છે.

૨૨. આપણે યાદ રાખવું જોઈએ કે ધારાસભા ક્યારેય વ્યર્થ શબ્દોનો ઉપયોગ કરતી નથી. તેથી, કલમ ૨(સી)(ii) માં વપરાયેલા દરેક શબ્દને તેનો

યોગ્ય અને કુદરતી અર્થ આપવો જોઈએ. આ રીતે વાંચતા, કલમ ૨(સી)(ii) ને વ્યાપક અર્થ આપવો જોઈએ જેથી તેમાં ન્યાયિક કાર્યવાહીના યોગ્ય ક્રમમાં હસ્તક્ષેપ કરવાના કોઈપણ પ્રયાસનો પણ સમાવેશ થાય. આ સંદર્ભમાં 'ડ્યુ'શબ્દ ખૂબ જ નિર્ણાયક છે અને તેનો અર્થ ન્યાયિક કાર્યવાહીનો કુદરતી અને યોગ્ય ક્રમ હોવો જોઈએ.

૨૩. આ કોર્ટ, તેથી, ઠેરવે છે કે કલમ ૨(સી)(ii) પવિત્રતા ઉપરાંત, ન્યાયિક કાર્યવાહીની નિયમિતતા અને શુદ્ધતાના રક્ષણ માટે ઘડવામાં આવી છે. આ, અમે પુનરાવર્તિત કરીએ છીએ કે, ઉચ્ચ જાહેર નીતિના સિદ્ધાંતો પર આધારિત છે. તેથી જ તિરસ્કારની સત્તા 'કોર્ટ ઓફ રેકૉર્ડ'નું અંતર્ગત લક્ષણ હોવાનું કહેવાય છે. આ સત્તા તાબાના ન્યાયતંત્રને આપવામાં આવી નથી, પરંતુ યોગ્ય કેસમાં, તાબાનું ન્યાયતંત્ર સદર અધિનિયમની કલમ ૧૫(૨) હેઠળ હાઈકોર્ટને રેફરન્સ આપી શકે છે, જેમ કે હાલના કેસમાં કરવામાં આવ્યું છે. આમ જ્યારે હાઈકોર્ટ સદર અધિનિયમની કલમ ૧૫(૨) હેઠળ રેફરન્સ પર તેની સત્તાનો ઉપયોગ કરે છે, ત્યારે તે વાસ્તવમાં તાબાના ન્યાયતંત્રના વાલી તરીકે તેની કાર્યવાહીને આક્રોશ અને અપમાન સામે રક્ષણ આપવા માટે તેનો ઉપયોગ કરી રહી છે. આવી સત્તાનો ઉપયોગ કરતી વખતે, હાઈકોર્ટ 'કોર્ટ ઓફ રેકૉર્ડ'અને રાજ્યમાં સર્વોચ્ચ ન્યાયિક સત્તા હોવાને કારણે તે રાજ્યના ગૌણ ન્યાયતંત્ર પર 'ઇન લોકો પેરેન્ટિસ'ના અધિકારક્ષેત્રનો ઉપયોગ કરી રહી છે. તેથી, સદર અધિનિયમની કલમ ૧૫(૨) હેઠળ હાઈકોર્ટની સત્તાના સ્વરૂપમાં એવું કંઈક છે

જે તેને ફરજ સાથે જોડે છે. ફરજ દેખીતી રીતે કાયદાના શાસનને જાળવી રાખવાની છે. અહીં આપણે લોર્ડ ચાન્સેલર અર્લ કેર્ન્સના વિચારો યાદ કરી શકીએ છીએ, જેમણે ફરજ સાથે જોડાયેલી સત્તાની વિભાવનાને સૌથી સુંદર રીતે રજૂ કરી હતી અને જેને હું ટાંકું છું:

"...પરંતુ સત્તા અપાયેલ કાર્યના સ્વરૂપમાં કંઈક હોઈ શકે છે, જે ઉદ્દેશ્ય માટે તે કરવાનું છે તેમાં કંઈક હોઈ શકે છે, જે શરતો હેઠળ તે કરવાનું છે તેમાં કંઈક હોઈ શકે છે, જે વ્યક્તિ અથવા વ્યક્તિઓના લાભ માટે સત્તાનો ઉપયોગ કરવાનો છે તેમના ટાઈટલમાં કંઈક હોઈ શકે છે, જે સત્તાને ફરજ સાથે જોડી શકે છે, અને જે વ્યક્તિમાં સત્તા નિહિત છે તેની તે ફરજ બનાવે છે કે જ્યારે તેમને તેમ કરવા માટે કહેવામાં આવે ત્યારે તે સત્તાનો ઉપયોગ કરે..."

[જુલિયસ વિરુદ્ધ લોર્ડ બિશપ ઓફ ઓક્સફોર્ડ અને અન્ય, ૫ એ.સી. ૨૧૪ : (એચ.એલ.) ૨૨૨-૨૨૩ પર]

૨૪. આ શબ્દો આજે પણ એક વિચિત્ર વેદના સાથે ગુંજે છે. પરંતુ એક શરત છે. તિરસ્કારની સત્તાનો ઉપયોગ અત્યંત સાવધાની સાથે અને યોગ્ય કેસમાં જ કરવો જોઈએ અને તેથી જ હાઈકોર્ટને તે સોંપવામાં આવી છે.

૨૫. અપીલકર્તાના પાંધાજનક કૃત્યો કોર્ટની નજર સમક્ષ તિરસ્કાર સમાન છે. જ્યારે કોર્ટની નજર સમક્ષ તિરસ્કાર થાય છે, ત્યારે ન્યાયના વહીવટમાં

લોકોની શ્રદ્ધાને જોરદાર ફટકો પડે છે અને કિંમતી ન્યાયિક સમય વેડફાય છે. તેથી, અપીલકર્તાના વાંધાજનક કૃત્યો ચોક્કસપણે ન્યાયિક કાર્યવાહીના યોગ્ય ક્રમમાં હસ્તક્ષેપના દાયરામાં આવે છે અને કોર્ટની નજર સમક્ષ ગુનાહિત તિરસ્કારનો સ્પષ્ટ કેસ છે.

૨૬. હાઈકોર્ટ, વાદગ્રસ્ત ચુકાદામાં, તેથી અપીલકર્તાને દોષિત ઠેરવવામાં અને તેણે લાટેલી સજા કરવામાં પણ સાચી હતી. એવું જણાય છે કે અપીલકર્તા દ્વારા આપવામાં આવેલી કારણદર્શક નોટિસમાં, શરૂઆતમાં તેણે કોઈ માફી માંગી ન હતી. તેના બદલે અપીલકર્તાએ વાજબી ઠેરવવાનો પ્રયાસ કર્યો હતો. માફી ત્યારબાદના કારણદર્શક જવાબમાં માંગવામાં આવી હતી. તેથી, તે વિલંબિત માફી છે.

૨૭. એ નોંધવું જોઈએ કે સદર અધિનિયમની કલમ ૧૨(૧) ના સ્પષ્ટીકરણ હેઠળ, જો કોર્ટને લાગે કે માફી શુદ્ધબુદ્ધિપૂર્વક કરવામાં આવી નથી, તો કોર્ટ તેને નકારી શકે છે. કલમ ૧૨ હેઠળ તે ખૂબ જ સ્પષ્ટ કરવામાં આવ્યું છે કે માફી કોર્ટના સંતોષ મુજબ હોવી જોઈએ. તેથી, માફી ઓફર કરવામાં આવે કે તરત જ તેને સ્વીકારવી કોર્ટ માટે અનિવાર્ય નથી. માફી સ્વીકારતા પહેલા, કોર્ટે એ જાણવું જોઈએ કે તે શુદ્ધબુદ્ધિપૂર્વકની છે અને કોર્ટના સંતોષ મુજબ છે. જોકે, કોર્ટ માત્ર એટલા માટે માફીને નકારી શકે નહીં કારણ કે તે મર્યાદિત અને શરતી છે, જો કોર્ટને તે શુદ્ધબુદ્ધિપૂર્વકની લાગે.

૨૮. તિરસ્કારની કાર્યવાહીમાં માફી વહેલામાં વહેલી તકે માંગવી જોઈએ. વિલંબિત માફી ભાગ્યે જ તે 'પસ્તાવો દર્શાવે છે જે તિરસ્કારના નિવારણનો સાર છે'.

૨૯. આ કોર્ટે દેબદ્રત બંદોપાધ્યાય અને અન્ય વિરુદ્ધ પશ્ચિમ બંગાળ રાજ્ય અને અન્ય એ.આઈ.આર. ૧૯૬૯ એસ.સી. ૧૮૯ ના કેસમાં અવલોકન કર્યું કે "માફી માંગવી જોઈએ અને તે પણ સ્પષ્ટપણે અને વહેલામાં વહેલી તકે. જે વ્યક્તિ વિલંબિત માફી માંગે છે તે જોખમ વહોરે છે કે તે કદાચ સ્વીકારવામાં ન આવે કારણ કે આવી માફી ભાગ્યે જ પસ્તાવો દર્શાવે છે જે તિરસ્કારના નિવારણનો સાર છે" (રિપોર્ટના પેજ ૧૯૩ પર પેરા ૭ જુઓ).

૩૦. વિલંબિત માફી ઉપરાંત ઘણા કિસ્સાઓમાં આવી માફી જ્યાં સુધી તે શુદ્ધબુદ્ધિપૂર્વકની ન હોય સુધી સ્વીકારવામાં આવતી નથી.

૩૧. સિવિલ કન્ટેમ્પ્ટના કેસમાં પણ આ કોર્ટે પ્રિન્સિપાલ, રજની પારેખ આર્ટ્સ, કે.બી. કોમર્સ એન્ડ બી.સી.જી. સાયન્સ કોલેજ, ખંભાત અને અન્ય વિરુદ્ધ મહેન્દ્ર અંબાલાલ શાહ ૧૯૮૬ (૨) એસ.સી.સી. ૫૬૦ ના કેસમાં ઠેરવ્યું કે મોડી રજૂ કરવામાં આવેલી માફી મુકદ્દમાબાજોને કોર્ટના હુકમોનું નિર્ભયપણે ઉદ્ધંધન કરવા માટે પ્રોત્સાહિત કરશે અને તે મુજબ કોર્ટે માફી સ્વીકારવાનો ઈનકાર કર્યો હતો (રિપોર્ટના પેજ ૫૬૬ પર પેરા ૭ જુઓ).

૩૨. તેવી જ રીતે સેક્રેટરી, હૈલાકાંડી બાર એસોસિએશન વિરુદ્ધ આસામ રાજ્ય અને અન્ય (૧૯૯૬) ૯ એસ.સી.સી. ૭૪ ના કેસમાં, આ કોર્ટે ક્રિમિનલ કન્ટેમ્પ્ટના કેસમાં વિલંબિત માફી સ્વીકારવાનો ઇનકાર કર્યો હતો. કોર્ટે ઠેરવેલ કે આવી વિલંબિત માફી સ્વીકારી શકાય નહીં કારણ કે તે શુદ્ધબુદ્ધિથી આપવામાં આવી નથી (પેરા ૨૪ પેજ ૮૨ જુઓ).

૩૩. જો તે વિલંબિત ન હોય તો પણ જ્યાં માફી વાસ્તવિક પસ્તાવા અને ગ્લાનિ વિનાની હોય અને માત્ર બચાવના શસ્ત્ર તરીકે રજૂ કરવામાં આવી હોય, તો કોર્ટ તેને સ્વીકારવાનો ઇનકાર કરી શકે છે. (ચંદ્ર શાશી વિરુદ્ધ અનિલ કુમાર વર્મા, (૧૯૯૫) ૧ એસ.સી.સી. ૪૨૧ જુઓ).

૩૪. ઉપરોક્ત કારણોસર, અપીલ નિષ્ફળ જાય છે, હાઇકોર્ટનો ચુકાદો બહાલ રાખવામાં આવે છે. અપીલકર્તાએ હાઇકોર્ટના હુકમ મુજબ સજા ભોગવવાની રહેશે. અન્ય સામાવાળાઓ, એટલે કે, ભરત ચાદવ, બિમલ ચાદવ, અજય ચાદવ, પાંડવ ચાદવ અને મદન ચાદવને જારી કરાયેલી નોટિસો ડિસ્ચાર્જ કરવામાં આવે છે.

અપીલ ફગાવવામાં આવે છે.

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ.

અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.